

En Xupla Fort

Esta és la història d'un ós formiguer tan gros, tan fava i tan golafre que només pensava a fartar-se de formigues. Per això, sempre se'l veia mirant a terra... I no perquè estiguera trist, no, sinó perquè no es cansava de buscar formigues. Així que trobava un niu, hi clavava el morro per fer-hi entrar la seua llengua enganxosa, on les pobres formigues quedaven atrapades. Elles, que ja sabien com les gastava l'ós formiguer, el van batejar amb el nom de Xupla Fort.

MITUS STAMPA, En Xupla Fort i la Fina Violina.
Editorial La Galera (adaptació).

Clica en les respostes correctes.

1. L'ós formiguer era...

- A. gros, fava i golafre.
- B. xicotet i eixerit.
- C. esquifit i simpàtic.
- D. gros i desganat.

2. L'ós formiguer només pensava a

- A. fartar-se de formigues.
- B. dormir tot el dia.
- C. caçar papallones.
- D. jugar amb la seua pilota.

3. L'ós formiguer sempre mirava a terra perquè...

- A. li pesava la llengua.
- B. estava molt trist.
- C. buscava formigues pertot arreu.
- D. buscava flors roges.

4. Quan veia un niu de formigues,

- A. s'hi asseia damunt.
- B. el fotografiava.
- C. el xafava amb les potes.
- D. hi clavava el morro per fer-hi entrar la llengua.

5. Les formigues l'anomenaven...

- A. Xupla Fort.
- B. Xupla Formigues.
- C. Fort Formiguer.
- D. Ós Xuplaner.